

SCÉNA DOROSTU NA NOVÝ ROK 2018 – ELIÁŠOVY PŘÍBĚHY

Scéna 1: SUCHO A ELIJÁŠ U POTOKA KERÍT

Achab: Já jsem izraelský král a jmenuji se Achab, jméno mé odzadu říká: dej si na mě bacha! Své bohy si vyrábím, Hospodina neřeším.

Elijáš: Bacha, bacha Achabe, kam se to tvůj dům hrabe. Svádíš celý Izrael, z hříchu ne a ne ven.

Achab: Hřešit je můj koníček, nejsem něčí poslíček. Dej si na mě BACHA! Já jsem přece Achab!

Elijáš: Proto za tvé hříchy Achabe, ani kapka z nebe nepadne. Tak promluvil Hospodin, bude to trvat moc hodin.

Boží hlas: Elijáši, poslouchej a dle mých slov se zachovej. Běž k potoku Kerítu, tam udělej si pohodlí, já havranům jsem přikázal, by ti s jídlem pomohli.

Elijáš odchází k potoku Kerít.

Havran 1: Krá krá krásné ráno Elijáš, tu máš maso na guláš.

Havran 2: A chleba samozřejmě k tomu, jak si zvyklý z domu.

Havrani přilétají večer.

Havran 1: Krá krá krásný večer, proroku, tu máš masa zas trochu.

Havran 2: Taky placku chleba, bo vláknina je třeba. Krásný večer, krásnou noc a Pán Bůh ti na pomoc.

Vypravěč: Po nějaké době.

Elijáš: To je ale sucho, že by jeden zdechnul, však už i ten potok, on úplně vyschnul.

Boží hlas: Ano, já vím Elijáš, tak co tu ještě děláš. Posílám tě do Sarepty, k jedné vdově s dítětem. Ta se o tebe postará a najíst ti zase dá.

Scéna 2: ELIJÁŠ U VDOVY ZE SAREPTY

Elijáš přichází k vdově. Vdova sbírá dříví.

Elijáš: Pěkně zdravím milou vdovu a prosím si od ní vodu. A taky kousek chleba, bo sacharid je třeba.

Vdova: Ach, pane prorok Elijáš, víš ty vůbec, co žádáš? Mám doma jen hrstku mouky a kapičku oleje. Se synkem my to sníme a pak hladý pojdeme.

Synek: A kam mámo půjdeme?

Vdova: Milý synku můj, na to se mně neptej, tady pána Elijáše, toho ty se zeptej.

Synek: Pane prorok Elijáš, vy víte, co s námi bude?

Elijáš: Víím jen to, že tvoje mamka pěknou placku pro mě připraví, olej, mouka neubude, nikdo nebude hladový.

Vdova: Dobře, pane Elijáš, udělám tedy, co říkáš. Nezbývá mi nic jen věřit, jen víra je má naděje, že olej, mouka neubude a hlad u nás již nebude.

Vdova za pomoci synka dělá placku.

Vdova: Dívej, popatř syne, jak to těsto kyne. Olej, mouka neubývá, sype, teče dál. No to by si každý přál!

Vdova přináší placku Elijášovi.

Vdova: Tu máš placku, Elijáši, ještě je pěkně křupavá. Teď vím, že Bůh je živý, že se o nás postará!

Synek: Zůstat můžeš proroku u nás klidně sto roků!

Elijáš: Dobrá, já u vás tedy zůstanu, je to přece mnohem lepší, nežli bydlet ve stanu.

Vypravěč: Po nějaké době.

Synek: Mámo, mámo, mně je špatně, na hrudi mě bolí. A vím, že to nebude po výprasku holí.

Vdova: Jejda, ty si nemocný, ty úplně hoříš. Tak si tady lehni a ani se nehni. Musíš nemoc vypotit a snad nebudeš z toho blít.

Vdova uloží synka do postele a po chvíli zjistí, že nedýchá.

Vdova: Ach ne, to ne, synku můj, vždyť ty jsi už mrtvý. Co já si bez tebe počnu! Život je tak krutý!

Jde pro Elijáše, který medituje.

Vdova: Hej ty jeden Elijáš, co proti mně pořád máš? Přišel jsi mi za můj hřích zabít mého syna? Připomenout mi tak krutě, že to já jsem vinna?

Elijáš: Nevyšiluj, napanikař, dej mi svého syna. Toto není a nebude nikdy tvoje vina.

Vdova podává Elijášovi synka, ten ho bere do svého pokoje, položí na postel a volá k Hospodinu.

Elijáš: Bože, Bože, Hospodine, co to děláš této vdově, v této strašné, kruté době. Za to že mi jídlo dala a dobře se o mně starala, jí chceš syna vzít? Jak to máme pochopit?

Elijáš: Snažně tě teď prosím, vrať synkovi život, učiň smrti zadost, ať má vdova radost.

Elijáš se třikrát sklání nad synem. Synek se probouzí.

Synek: Co se to se mnou stalo? Mně se totiž zdálo, že opustil jsem tělo.

Elijáš: Byl si mrtvý hochu, ale teď už žiješ. Pojď za mámou, ať vidí, že Bůh nás slyší – lidi.

Vdova: Jé, můj syn – nebo to je přízrak?

Synek: Ba ne, mámo, zázrak.

Vdova: Už tomu věřím, Boží muži, vždyť to vidím na vlastní kůži, že jen Hospodin je Bůh a není to jen vzduch.

Scéna 3: ELIJÁŠ NA HOŘE KARMEL

Vypravěč: Po třech letech sucha je Elijáš vyslán ke králi Achabovi.

Boží hlas: Elijáši, Elijáši, na zemi chci seslat déšť, vem si svoje saky paky a k Achabovi běž.

Achab: To je vedro, teplo, sucho, až se mi z toho vaří ucho.

Achab: Obadjáši pojď hned sem, my dva snad trávu naleznem. Bez deště to je peklo, že by to stádo zdechlo.

Obadjáš: Tu jsem králi Achabe, vyrazíme jedna dvě. Najdem čerstvé trávy, pro ty naše krávy.

Achab: Ty jdi vpravo a já vlevo, čerstvou travu hledejme. Když ji najdem, zapískáme a pak hned se sejdeme.

Obadjáš a Achab se rozcházejí. Obadjáš potkává Elijáše.

Obadjáš: Není to snad Elijáš? Jo, von je to Elijáš.

Obadjáš kleká před Elijášem.

Elijáš: Vstávej kámo okamžitě a ke králi spěchej hbitě. Sděl mu zprávu tu: Elijáš je tu.

Obadjáš: To si děláš legraci, či nemáš co na práci? Vždyť jsi celostátně hledaný a teď chceš sám k němu jít? Když se zase vypaříš, pěkně mi zavaříš.

Elijáš: Nic se neboj kamaráde, já se nevypařím, k Achabovi jistě přijdu, to mi můžeš věřit.

Obadjáš: Když to řikáš Elijáši, tak ti budu věřit. Králi to oznámím, nějak to musím přežít.

Obadjáš přichází k Achabovi.

Obadjáš: Pane, mám pro tebe extra zprávu, Elijáš se hlásí k právu. Brzy on tě navštíví a Boží řeč vyřídí.

Achab: No že se též objevil, ten bazilišek jeden, kvůli němu všichni zde, pochcípáme hladem.

Elijáš přichází k Achabovi.

Achab: Co ty škůdce Izraele, ty potvorná kobyľko. Kvůli tobě celá země doplácí teď na horko.

Elijáš: To ty škodíš Izraeli – následuješ mrtvé baaly.

Elijáš: Však se teďka ukáže, kdo jako Bůh se prokáže. Svolej všechny proroky, co nedělaj pokroky. Sejdeme se na Karmelu, Bůh tam zpustí velkou melu.

Achab: Pojdte, pojdte proroci, jdeme na Karmel. Budeme tam obětovat našemu baalovi a Elijáš uvidí, že on už je hotový. Jeho Bůh mu nepomůže, a my stáhneme ho z kůže.

Baalův prorok 1: Berem býky, dříví, dýky, budem obětovat, náš bůh baal se ukáže a budem tancovat.

Na Karmelu se sejdou baalovi proroci a Elijáš.

Elijáš: Teď budeme vzývat bohy, nabrousíme dýky, postavíme oltáře, rozporcujeme býky.

Baalův prorok 2: Ať tady lid pozná, který Bůh se vyzná. Ten, jenž oběť zapálí, ten před lidem zaválí. Tomu nechť lid věří, i když se třeba šepí.

Baalovi proroci vzývají baala

Baalův prorok 1: O náš velký baale, co nás slyšíš stále. Na ten oltář oheň sešli – ukaž to všem, jak se patří.

Baalův prorok 2: Baale, baale mocný, ukaž nám svou sílu. A před všemi udělej do světa díru.

Nic se neděje. Elijáš popíchne baalovy proroky.

Elijáš: Ten váš baal je asi hluchý, křičte hlasitěji. Asi si s někým povídá, v Praze na orloji.

Baalovi proroci se řežou.

Elijáš: Třeba si baal odskočil, bo on má nucení, možná mu pomůže, ono vymočení.

Elijáš: Už je večer a baal nic – vy jste celí nesví. Teď však já vám ukážu, jak Hospodin je mocný.

Elijáš připraví oběť (oltář) a vyzve lid.

Elijáš: Teď tady kolem oltáře, já strouhu vykopu, a vodou ji naplníte odspodu až do vrchu. Třikrát víc ji naplníte, pak mocný čin uvidíte.

Elijáš: Bože, mocný, Hospodine, sešli oheň z nebes, ať pohltí býka, oltář – ty oslavíš se dnes.

Vzplane oběť na oltáři.

Lid: To je maso, Elijáši, jak ten oheň z nebe práší. Teď už Bohu věříme, baala na hnůj hodíme.

Elijáš: Zajměte ty proroky, ať nedělají drahoty. A strhněte jim kalhoty. Já je mečem pobiju, kebuli jim rozbiju. Nebudou lid svádět dál, jenom Hospodin je Král!

Jezábel: No vidíš to Achabe, co Elijáš robí, on za chvíli naši moc, zcela jistě zlomí. Musím něco vymyslet, Elijáš musí viset.

Achab: Ses pěkně předved Elijáš, chudáček je ten baal náš.

Elijáš: Jez a popij Achabe, bo se mraky se již blíží, velký liják pošle ten, jež z nebe na nás shlíží.

Elijáš se jde modlit.

Elijáš: Bože, velký, Hospodine, prosím o déšť s vírou, sešli vodu na zem suchou, ať stromy, lidé pijou.

Elijáš hovoří s mládenecem

Elijáš: Běž se kouknout na moře, jestli už jdou mraky, pak se znovu ke mně vrať a já tam půjdu taky.

Mládenec: Už jdu pane Elijáši vyhlížeti deště, vezmu mýdlo, šampón, ručník, umyju se ještě.

Mládenec se jde podívat a smutně se vrací.

Mládenec: Nic tam není, pane můj, na nebi ani mráček, buď špatně vidím, nebo v tomu bude nějaký ten háček.

Elijáš: Zprubuj to ještě sedmkrát, něco se pak musí stát.

Mládenec jde tam a zpět 7x.

Mládenec: Jo už tam vidím mráček, jak se k nám rychle blíží. Honem se schovat pod střechu a vodu chytat do díží.

Scéna 4: SNAHA O ZNIČENÍ ELIJÁŠE

Rozhovor Jezábel s Achabem.

Jezábel: Elijáš nás velmi ztrapnil, za to musí zaplatit, musí on poznat zcela jasně, že s námi nemůže soupeřit.

Achab: Co, ženuško, vymyslíme, jak mu život osolíme a navždy se ho zbavíme?

Jezábel: Jsem pro to jej pověsit a na kůlu vystavit. Nemůže baala hanobit, musí za to zaplatit!

Mládenec: Elijáši, Elijáši, sbal si saky paky, uteč rychle někam pryč, já uteču taky.

Elijáš: Jak to, co se děje?

Mládeneč: No Jezábel s Achabem zítra tě chcou zavraždit, nejdřív na kůl pověsit a potom tě rozčtvrtit.

Elijáš s mláďencem utíkají, mláďenec se schová, Elijáš na poušť.

Elijáš: Bože, já to nedávám, končím, nechci žít. Raději mi vezmi život, nechci již zde psancem být.

Elijáš usíná a přichází anděl, který ho vzbudí.

Anděl: Vstaň a rychle pojez proroku, vodu, placky a dej se do kroku.

Elijáš pojí a usne znovu.

Anděl: Nespi a jez znovu, ať máš hbitou nohu. Čeká tě cesta daleká, až na horu Choréb (což je hora Boží), tak si doplň energii, ať ti to dobře běží.

Elijáš znovu pojí a běží až na horu Choréb.

Boží hlas: Co ty tu chceš, Elijáš, co ode mě pochtíváš?

Elijáš: Velmi horlím, Bože, a ty se mně ptáš – cože? Všichni tvojí proroci, pod drnem již hnijí, už zbývá jen já sám, a proti mně teď zbrojí.

Boží hlas: Vystup ke mně nahoru, uvidíš, co nevíš, budu tudy procházet, mou slávu ty spatříš.

Prochází vítr.

Vítr: Vítr, vichr, orkán, co tříští stavení, ale Bůh Hospodin, ten v něm vůbec není.

Prochází zemětřesení.

Zemětřesení: Třesu, třesu zemí, jsem zemětřesení, ale ani ve mně, ten tvůj Pán Bůh není.

Prochází oheň.

Oheň: Oheň, požár, plameny, co všecičko pálí, ale také ani v něm, Hospodin Bůh není.

Prochází tichý hlas.

Tichý hlas: Já jsem hlas tichý, jemný, co v hluku slyšet není, však ve mně hlas Hospodinův, k tobě právě mluví.

Elijáš se zahalí.

Boží hlas: Co tu chceš, Elijáši, je ti smutno po guláši?

Elijáš: To ne, pane Hospodine, je to mnohem horší, o život mi usilují, a to mne vskutku děsí. Ze tvých, Božích, proroků, zůstal jsem už sám a fakt já nevím upřímně, zda zítřka se dočkám.

Boží hlas: Buď v klidu, a vrať se zpátky, nemusíš zadními vrátky. Když jsem s tebou, neboj se, věř mi přece velice. Zlo bude jistě potrestáno, nespattří zítřejší ráno.

Vypravěč: A jak Pán Bůh předpověděl, tak se také stalo. Achab v boji s Aramejci, zanechal své tělo. Jeden šíp zbloudilý, zapíchl se mu do žíly. Na voze pak vykrvácel, než se domů dotrmácel. Psi pak pili jeho krev, dali si ji na oběd.

Vypravěč: No a ta zlá Jezábel, krutý konec měla. Velmi, velmi odlišný, než by sama chtěla. Z věže dolů ji shodili, o kameny roztříštili. Když ji pohřbít chtěli, skoro nic už nenašli, protože ji žrali psi.

ZÁVĚREČNÉ POUČENÍ

Šimon: PŘÍBĚH ELIJÁŠE O VÍŘE HOVOŘÍ, KTERÁ I V ČASECH KRUTÝCH ZCELA JISTĚ VYDRŽÍ.

Kryštof: VÍRA SE NEDÁ NAHMATAT, SPOLÉHÁ NA SLOVO, A TO I TEHDY, KDYŽ JICH NENÍ MNOHO.

Martin: ELIJÁŠ BYL BOHU BLÍZKO, SLYŠEL HO A POSLOUCHAL, AŽ I CHLAPEC Z MRTVÝCH VSTAL.

David: NA KARMELU JEHO VÍRA, UKÁZALA, KDE JE SÍLA. TA SÍLA JE V HOSPODINU, PÁNU NEBES, ZEMĚ, KTERÝ JI CHCE DOKÁZATI TAKÉ TOBĚ I MNĚ.

Ondra: NĚKDY VŠAK I NAŠE VÍRA, PĚKNĚ RYCHLE ZASKOMÍRÁ, KDYŽ BOHA VIDĚT PŘESTANEME, DO PROBLÉMŮ SE DOSTANEME.

Matěj: BŮH VŠAK MÁ S NÁMI TRPĚLIVOST A K NÁM VELIKOU LÁSKU, V MILOSTI SVÉ DOVEDE NÁS AŽ ZA CÍLOVOU PÁSKU.

Kája: ZLO VŠAK ZTRESTÁ ZCELA JISTĚ, NA TO JED I MŮŽEM VZÍT, PRIMÁRNĚ VŠAK HOSPODIN CHCE, BY S NÍM MOHL KAŽDÝ ŽÍT.

Anet: TEHDY POSLAL ELIJÁŠE, DNES POSÍLÁ JEŽÍŠE, ABYCHOM MU UVĚŘILI A V NEBI S NÍM NAVŽDY ŽILI. BEZ INTRIK A UTRPENÍ, KRUTOSTI A ZLA, TO JE TA OD PÁNA BOHA I PRO TEBE DNES NABÍDKA.